

EAPC - Novetats en matèria de Seguretat Social



El temps d'aïllament o contagi per COVID-19 (coronavirus) es considera una situació assimilada a l'accident de treball

12-03-2020

El *Butlletí Oficial de l'Estat* d'11 de març de 2020 ha publicat el [Reial decret llei 6/2020, de 10 de març](#), pel qual s'adopten determinades **mesures urgents en l'àmbit econòmic i per a la protecció de la salut pública**. Aquesta norma conté, entre altres mesures, una de molt important en matèria de Seguretat Social.

Així, a fi de protegir la salut pública, es considera, amb caràcter excepcional, **situacions assimilades a accident de treball**, exclusivament per a la prestació econòmica d'incapacitat temporal del sistema de Seguretat Social, els **períodes d'aïllament o contagi de les persones treballadores provocat pel virus COVID-19**. En aquest cas, s'ha optat per una cobertura més gran d'aquestes situacions respecte del que s'havia fet anteriorment, ja que amb ocasió de l'epidèmia de la grip A1 HA1, la [Resolució de 7 de maig de 2009](#) va atorgar als períodes d'aïllament la consideració de malaltia comuna.

Quant a la **durada** d'aquesta prestació excepcional, tant quan es tracti d'aïllament com quan s'hagi constatat el contagi, és determinada pel **comunicat de baixa** per aïllament i l'alta corresponent. Recordem que, d'acord amb el que estableix l'article 169 del TRLGSS, la durada màxima d'aquestes situacions és de **365 dies, prorrogables 180 dies més** quan es presumeixi que durant aquests dies el treballador o la treballadora pot ser donat d'alta mèdica per curació. Pel que fa a la data del **fet causant**, és la data en la qual **s'acordi l'aïllament o la malaltia del treballador o la treballadora**, sens perjudici que el comunicat de baixa s'expedeixi amb posterioritat a aquesta data.

La prestació és reconeguda tant als **treballadors per compte d'altri com als treballadors per compte propi**, sempre que es trobin en la data del fet causant **en situació d'alta** en qualsevol dels règims de Seguretat Social. En tractar-se d'una contingència professional, no es requereix cap període de cotització prèvia; és a dir, **no s'exigeix carència** per accedir al reconeixement i cobrament de la prestació en aquest cas.

Així doncs, i d'acord amb el que estableix l'article 2 del [Decret 3158/1966, de 23 de desembre](#), durant aquesta situació el treballador o la treballadora ha de percebre, des del primer dia, un subsidi equivalent al **75% de la seva base reguladora**, que és el resultat de determinar la base de cotització diària del mes anterior al de l'inici de la situació d'incapacitat temporal, incrementat amb la mitjana de les hores extraordinàries realitzades i cotitzades l'any anterior a aquesta data.



Jorge Pérez Pérez

Doctor en dret. Delegat de la DE de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. Professor UAB.
Director del Postgrau en Ocupació